

ARTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 4 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 4 Mos 11:4b–15

Israels barn började att gråta och sade: »Ack om vi hade kött att äta! Vi kommer ihåg fisken som vi åt för ingenting i Egypten, likaså gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar våra själar, ty här finns ingenting. Vi får inget annat se än manna.«

Men mannat liknade korianderfrö och hade samma utseende som bdelliumharts. Folket gick omkring och samlade sådant och malde det därefter på handkvarn eller stötte sönder det i mortel och kokte det sedan i gryta och bakade kakor av det. Och det smakade som fint bakverk med olja. När daggen om natten föll över lägret, föll också mannat där.

Och Mose hörde hur folket i sina särskilda släkter grät, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herrens vrede upptändes i hög grad, och Mose själv blev misslynt. Och Mose sade till Herren: »Varför har du gjort så illa mot din tjänare, och varför har jag så litet funnit nåd för dina ögon, att du har lagt på mig bördan av hela detta folk? Är då jag moder eller fader till hela detta folk, eftersom du säger till mig att jag skall bära det i min famn, som spenabarnet bärs av sin vårdare, in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder? Varifrån skall jag få kött att ge åt hela detta folk? De gråter ju och vänder sig mot mig och säger: 'Ge oss kött, så att vi får äta.' Jag förmår inte ensam bära hela detta folk, ty det blir mig för tungt. Vill du handla så mot mig, dröp mig hellre då med ens, om jag har funnit nåd för dina ögon, och låt mig slippa detta elände.«

Responsoriepsalm Ps 81:12–17 (R. 2a)

R. Höj glädjerop till Gud, vår starkhet.

Mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Då skulle de som hatar Herren visa honom lydnad,
han skulle underkuva dem för alltid.
Och han skulle bespisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Läsning 4 Mos 11:4b–15

Israeliterna började klaga: "Om vi bara hade kött att äta! Minns ni fisken vi åt i Egypten, så mycket vi ville! Och gurkor och meloner, purjolök och rödlök och vitlök. Här får vi gå och sukta, här finns ju ingenting. Man ser inget annat än manna."

Mannat liknade korianderfrö och glänste som harts. Folket gick runt och samlade upp det och malde det på handkvarn eller stötte det i mortel. Sedan kokade man det i gryta eller bakade bröd av det; det smakade som kakor bakade med olja. När dagen föll över lägret om natten föll också manna.

Mose hörde folkets klagan från varje släkt och ur varje tältöppning. Herren greps av häftig vrede, och Mose blev upprörd och sade till Herren: "Varför handlar du så illa mot din tjänare? Varför har jag råkat i onåd, varför har du gett mig hela detta folk att bära? Är det jag som är deras mor, är det jag som har fött dem? Du säger ju att jag skall bära dem i min famn, som om jag vore amma åt ett dibarn, ända fram till det land som du med ed har lovat deras fäder. Var skall jag få kött till hela detta folk, som ligger över mig med sitt klagande och sitt ständiga 'Ge oss kött att äta'? Ensam orkar jag inte med detta folk, det är en för tung börda för mig. Om du skall behandla mig så, döda mig då hellre. Visa mig den nåden, så att jag slipper det onda du gör mig."

Responsoriepsalm Ps 81:12–17 (R. 2a)

R. Höj glädjerop till Gud, vår hjälpare!

Mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Då skulle de som hatar Herren visa honom lydnad,
han skulle underkuva dem för alltid.
Och han skulle bispisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Halleluja Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium Matt 14:13–21

Vid den tiden drog sig Jesus undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land, fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka.

På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.« Jesus svarade: »De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.« De sade: »Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.« — »Lämna dem till mig«, svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

TISDAG DEN 5 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 4 Mos 12:1–13

Mirjam och Aron började tala illa om Mose för den etiopiska kvinnans skull som han hade tagit till hustru. Han hade nämligen tagit en etiopisk kvinna till hustru. Och de sade: »Är då Mose den ende som Herren talar med? Talar han inte med oss också?« Och Herren hörde detta. Men mannen Mose var mycket saktmodig, mer än någon annan människa på jorden.

Och strax sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: »Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet.« Och de gick dit ut, alla tre. Då steg Herren ned i en molnstod och blev stående vid ingången till tältet. Och han kallade på Aron och Mirjam, och de gick båda dit ut. Och han sade: »Hör nu mina ord. Annars om någon är en profet bland er, ger jag, Herren, mig till känna för honom i syner och talar med honom i drömmar. Men så gör jag inte med min tjänare Mose. I hela mitt hus är han betrodd. Muntligen talar jag med honom, öppet och inte i förtäckta ord, och han får skåda Herrens gestalt. Varför har ni då inte aktat er för att tala illa om min tjänare Mose?«

Och Herrens vrede upptändes mot dem, och han övergav dem. När så molnskyn drog sig tillbaka från tältet, se, då var Mirjam vit som snö av spetälska. När Aron vände sig till Mirjam, fick han se att hon var spetälsk. Då sade Aron till Mose: »Ack, min herre, lägg inte på oss bördan av en synd som vi i vår dårskap har begått. Låt henne inte bli lik ett dödfött foster, vars kropp är till hälften förstörd, när den kommer ut ur sin moders liv.« Då ropade Mose till Herren och sade: »O Gud, gör henne åter frisk.«

Responsoriepsalm Ps 51:3–6, 12–13 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon.
Så befinns du rättfärdig i dina ord
och rättvis i dina domar. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 4 Mos 12:1-13

Mirjam och Aron började att klandra Mose för hans kushitiska hustru; han hade nämligen tagit sig en hustru från Kush. De sade: "Är Mose den ende som Herren talar till? Han talar väl till oss också." Och Herren hörde det. Men Mose var en mycket ödmjuk människa, ödmjukare fanns inte på jorden.

Plötsligt sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: "Gå ut till uppen-barelsetältet, alla tre!" Och alla tre gick dit. Herren steg ner i en molnpelare, ställde sig vid ingången till tältet och kallade på Aron och Mirjam. De båda steg fram, och han sade: "Lyssna till Herrens ord:

Finns det en profet ibland er
visar jag mig för honom i syner,
talar jag till honom i drömmar.
Inte så med min tjänare Mose:
honom har jag anförtrott hela mitt hus.
Till honom talar jag öga mot öga,
öppet, inte i gåtor.
Han skådar Herrens gestalt.
Hur kan ni vara så djärva
att ni klandrar min tjänare Mose?"

Herrens vrede flammade mot dem, och han lämnade dem. Men när molnet höjde sig från tältet hade Mirjam blivit vit som snö av spetälska. Aron vände sig mot henne, och när han såg att hon blivit spetälsk sade han till Mose: "Nåd, herre! Straffa oss inte för den synd som vi var dåraktiga nog att begå. Låt henne inte bli som ett dödfött foster, som är halvt förruttnat när det kommer ut ur moderlivet." Då ropade Mose till Herren: "Nej, nej, gör henne frisk igen!"

Responsoriepsalm Ps 51:3–6, 12–13 (R. jfr 3a)

R. Var oss nådig, ty vi har syndat mot dig.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat,
jag har gjort det som är ont i dina ögon.
Så befinns du rättfärdig i dina ord,
rättvis i dina domar. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
ta inte din heliga ande ifrån mig. R.

Halleluja Joh 1:49b

V. Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung.

Evangelium Matt 14:22–36

Vid den tiden befälde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.« Han sade: »Kom!«, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!« Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?« De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«

När de hade farit över sjön, kom de till Gennesaret. Männen på platsen kände igen honom och skickade ut bud i hela trakten, och man förde till honom alla som var sjuka och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev friska.

ONSDAG DEN 6 AUGUSTI

KRISTI FÖRKLARING

Fest

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Läsning Dan 7:9-10, 13-14

Jag såg att troner blev framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom. Tusen gånger tusen var hans tjänare, och tio tusen gånger tio tusen stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

eller:

Läsning 2 Pet 1:16-19

Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: »Detta är min älskade son, honom har jag utvalt.« Den rösten hörde jag själv komma från himlen, när jag var med honom på det heliga berget. Nu kan vi ännu mer lita på profetorden. Dem bör ni låta lysa för er som en lampa i ett mörkt rum, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

Responsoriepsalm Ps 97:1-2, 5-6, 9 (R. jfr 1a, 9a)

R. Herren är konung, den Högste över hela jorden.

Herren är nu konung! Må därför jorden fröjda sig,
havsländerna glädja sig,
så många som de är.

Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
du är högt upphöjd över alla gudar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Läsning Dan 7:9-10, 13-14

Jag såg tronstolar sättas fram och en uråldrig man slå sig ner. Hans kläder var snövita, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var eldslågor och hjulen därunder flammande eld. En ström av eld flöt fram från platsen där han satt. Tusen och åter tusen betjänade honom, tiotusen och åter tiotusen stod där inför honom. Så tog domare plats och böcker öppnades.

Jag såg vidare i synerna om natten hur en som liknade en människa kom med himlens skyar; han nalkades den uråldrige och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt, ära och herravälde, så att människor av alla folk, nationer och språk skulle tjäna honom. Hans välde är evigt, det skall aldrig upphöra, och hans rike skall aldrig gå under.

eller:

Läsning 2 Pet 1:16-19

Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: »Detta är min älskade son, honom har jag utvalt.« Den rösten hörde jag själv komma från himlen, när jag var med honom på det heliga berget. Nu kan vi ännu mer lita på profetorden. Dem bör ni låta lysa för er som en lampa i ett mörkt rum, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

Responsoriepsalm Ps 97:1-2, 5-6, 9 (R. jfr 1a, 9)

R. Herren är nu konung, upphöjd över jorden.

Herren är nu konung,
därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig. R.

Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron.
Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre. R.

Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära.
Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,

du är högt upphöjd över alla gudar. R.

Halleluja Matt 17:5c

V. Detta är min älskade Son, han är min utvalde.
Lyssna till honom.

Evangelium Luk 9:28b–36

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalade med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit i djup sömn, men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom, sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« — han visste inte vad han sade. Men medan han talade, kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet, blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom«, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.

TORSDAG DEN 7 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 4 Mos 20:1–13

Israels barn kom in i öknen Sin i den första månaden, och de stannade i Kades. Där dog Mirjam och blev också begravd där. Och menigheten hade inget vatten. Då församlade de sig mot Mose och Aron. Och folket började gräla med Mose och sade: »O att också vi hade fått förgås, när våra bröder förgicks inför Herrens ansikte! Varför har ni fört Herrens församling in i denna öken, så att vi och vår boskap måste dö här? Och varför har ni fört oss upp ur Egypten och låtit oss komma till denna svåra plats, där varken säd eller fikonsträd eller vinträd eller granatträd växer och där inget vatten finns att dricka?« Men Mose och Aron gick bort från församlingen till uppenbarelsetältets ingång och föll ned på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem.

Och Herren talade till Mose och sade: »Ta staven, och församla menigheten, du med din broder Aron, och tala till klippan inför deras ögon, så skall den ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och dess boskap att dricka.« Då tog Mose staven från dess plats inför Herrens ansikte, som han hade befallt honom.

Och Mose och Aron sammankallade församlingen framför klippan. Där sade han till dem: »Hör nu, ni motsträviga. Kan vi väl ur denna klippa skaffa fram vatten åt er?« Och Mose lyfte upp sin hand och slog på klippan med sin stav två gånger. Då kom mycket vatten ut, så att menigheten och dess boskap fick dricka.

Men Herren sade till Mose och Aron: »Eftersom ni inte trodde på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte få föra denna församling in i det land som jag har gett dem.« Detta var Meribas vatten, där Israels barn tvistade med Herren och där han bevisade sig helig på dem.

Responsoriepsalm Ps 95:1-2, 6-9 (R. 8)

R. O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 4 Mos 20:1-13

Hela Israels menighet nådde fram till Sinöknen i första månaden, och folket slog sig ner i Kádesh. Där dog Mirjam, och där blev hon också begravd. Men menigheten led brist på vatten, och de samlades kring Mose och Aron. Folket anklagade Mose och sade: "Om vi ändå hade fått dö när våra bröder dog inför Herren! Varför har ni fört Herrens församling till den här öknen, där både vi och vår boskap går under? Varför har ni fört oss ut ur Egypten och tagit oss till detta eländiga ställe? Här växer varken säd eller fikon eller druvor eller granatäpplen, och här finns inget vatten att dricka!" Mose och Aron lämnade då församlingen och gick till uppenbarelsetältets ingång, där de föll ner på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem.

Herren talade till Mose: "Tag staven och kalla samman menigheten, du och din bror Aron. Ni skall tala till klippan i deras åsyn, då kommer den att ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och boskapen att dricka." Mose tog staven som låg inför Herren, så som han blivit befalld, och Mose och Aron samlade församlingen framför klippan. Mose sade till dem: "Hör på, upprorsmän! Kan vi skaffa fram vatten åt er ur den här klippan?" Så

lyfte Mose handen och slog två gånger med staven mot klippan. Vattnet forsade fram, och både menigheten och boskapen fick dricka.

Men Herren sade till Mose och Aron: "Ni litade inte på mig och höll mig inte helig inför israeliterna. Därför kommer ni inte att föra denna församling in i det land som jag har gett dem."

Detta var ett Mérivavatten, ett anklagelsevatten: israeliterna anklagade Herren, men han visade sin helighet bland dem.

Responsoriepsalm Ps 95:1–2, 6–9 (R. jfr 8ab)

R. I dag, när ni får höra hans röst, så förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som vid Mériva,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Halleluja Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium Matt 16:13–23

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?» De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på

jorden skall vara löst i himlen.« Sedan förbjöd han lärjungarna att tala om för någon att han var Messias.

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste bege sig till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärderna och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen. Petrus tog honom då avsides och började förebrå honom och sade: »Må Gud bevara dig, Herre. Något sådant skall aldrig hända dig.« Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: »Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors.«

FREDAG DEN 8 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 5 Mos 4:32–40

Mose talade till folket och sade: »Fråga framfarna tider, dem som har varit före dig, från den dag då Gud skapade människor på jorden, fråga från himmelens ena ända till den andra om någonsin något så stort som detta har skett eller om man har hört talas om något som är detta likt, om något folk har hört Guds röst tala ur elden, såsom du har hört, och ändå har blivit vid liv, eller om någon gud har försökt att komma och hämta ett folk åt sig ut från ett annat folk, genom hemsökelse, tecken och under, genom krig, genom stark hand och uträckt arm, och genom stora, fruktansvärda gärningar, vilket allt Herren, er Gud, har gjort med er i Egypten, inför dina ögon. Du har själv fått se det, för att du skulle veta att Herren är Gud och ingen annan än han. Från himmelen har han låtit dig höra sin röst för att undervisa dig, och på jorden har han låtit dig se sin stora eld, och du har hört hans ord ur elden. Eftersom han nu älskade dina fäder och utvalde deras avkomlingar efter dem och själv med sin stora kraft förde dig ut ur Egypten och fördrev för dig folk som var större och mäktigare än du och lät dig komma in i deras land och gav det åt dig till arvedel, så som nu har skett, därför skall du i dag veta och lägga på hjärtat att Herren är Gud, uppe i himmelen och nere på jorden, han och ingen annan. Och du skall hålla hans stadgar och bud, som jag i dag ger dig, för att det må gå dig väl och dina barn efter dig och för att du må länge leva i det land som Herren, din Gud, vill ge dig för alltid.«

Responsoriepsalm Ps 77:12–16, 21 (R. 12a)

R. Jag vill prisa Herrens gärningar.

Jag vill prisa Herrens gärningar,
ja, jag vill tänka på dina forna under,
jag vill begrunda alla dina gärningar
och tänka på dina verk. R.

Gud, din väg är helig. Vem är en gud så stor som Gud?
Du är Gud, en Gud som gör under,
du har uppenbarat din makt bland folken. R.

Du räddade ditt folk med din väldiga arm,
du räddade Jakobs och Josefs barn.
Så förde du ditt folk som en hjord
genom Moses och Arons hand. R

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 5 Mos 4:32–40

Mose sade till folket: "Utforska hur det var i gamla tider, innan du fanns, alltsedan den dag då Gud skapade människorna på jorden, och fråga från himlavalvets ena ände till den andra om något så stort som detta har skett eller om någon har hört talas om något liknande. Har något folk hört Guds röst ur elden, så som du har gjort, och ändå förblivit vid liv? Eller har någon annan gud ens försökt hämta ett folk ur ett annat folks våld, med prövningar och tecken, under och krig, med stark hand och lyftad arm och med skräckinjagande stordåd, så som Herren, er Gud, gjorde med er i Egypten, inför dina ögon?"

Du har själv fått se detta för att du skulle förstå att det är Herren som är Gud, det finns ingen annan än han. Från himlen lät han dig höra sin röst för att fostra dig. På jorden lät han dig se sin väldiga eld, och du hörde hans ord ur elden. Eftersom han älskade dina fäder och utvalde deras efterkommande förde han själv ut dig ur Egypten med sin stora kraft. Han fördriver folk som är större och mäktigare än du, han leder dig till deras land och gör detta till din egendom, som det är än i dag.

Därför skall du i dag inse och besinna att det är Herren som är Gud uppe i himlen och nere på jorden, det finns ingen annan. Om du följer hans stadgar och bud, som jag i dag ger dig, går det väl för dig och dina efterkommande och du får leva länge i det land som Herren, din Gud, vill ge dig för alltid.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 77:12–16, 21 (R. 12a)

R. Jag vill prisa Herrens gärningar.

Jag vill prisa Herrens gärningar,
ja, jag vill tänka på dina forna under,
jag vill begrunda alla dina gärningar
och tänka på dina verk. R.

Gud, din väg är helig.

Vem är en gud så stor som Gud?

Du är Gud, en gud som gör under,
du har uppenbarat din makt bland folken. R.

Du räddade ditt folk med din väldiga arm,
du räddade Jakobs och Josefs barn.
Så förde du ditt folk som en hjord

vid Moses och Arons hand. R

Halleluja Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium Matt 16:24–28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar. Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Människosonen komma med sitt rike.«

LÖRDAG DEN 9 AUGUSTI

S:TA TERESIA BENEDICTA AV KORSET,
JUNGFRU OCH MARTYR, EUROPAS SKYDDSPATRON

Fest

Läsning Hos 2:14, 15cd, 19–20

Jag skall locka ut henne i öknen
och söka vinna hennes hjärta.
Där skall hon svara mig som i sin ungdom,
som när hon drog ut ur Egypten.
Jag skall äkta dig för evigt,
jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt,
i kärlek och förbarmande.
Jag skall äkta dig i trofasthet,
och du skall lära känna Herren.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 45:11–12, 14–17 (R. jfr 11a; Matt 25:6b)

R. Hör, dotter, och vänd hit ditt öra *eller* Se, brudgummen kommer! Skynda honom till mötes.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra :

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet –
han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

Idel härlighet är konungadottern i gemaket:
av guldvirkat tyg består hennes dräkt.
I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,
jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats.
Dina söner skall träda i dina fäders ställe,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet. R.

Halleluja

V. Kom, du Kristi brud, och ta emot den krona
som Herren har berett åt dig för evigt.

Evangelium Matt 25:1–13

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde blev alla dåsiga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.

NITTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 10 AUGUSTI

Första läsningen Vish 18:6–9

Våra fäder visste i förväg om räddningens natt, för att de i trygg förvissning skulle kunna glädja sig åt den ed de litade på. Vad ditt folk väntade var de rättfärdigas räddning och fiendernas undergång. Ty samma medel som du straffade våra motståndare med använde du också för att kalla oss till dig och ge oss ära. Rättfärdiga fäders fromma söner förrättade offer i hemlighet; de förband sig enhälligt att följa den gudomliga lag som förpliktar de heliga att dela både faror och framgång lika, och redan nu stämde de upp fädernas lovsånger.

Responsoriepsalm Ps 33:1, 12, 18–20, 22 (R. jfr 12)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Lyckligt det folk som Herren har valt till sin egendom.

Jubla över Herren, ni rättfärdiga!

De redbara skall sjunga hans lov.

Lyckligt det folk som har Herren till Gud,

det folk han valt till sin egendom! R.

Men Herren vakar över dem som fruktar honom,

över dem som hoppas på hans nåd,

han räddar dem från döden

och håller dem vid liv i hungertid. R.

Vi sätter vårt hopp till Herren,

han är vår hjälp och vår sköld.

Herre, låt din nåd vila över oss,

ty vi hoppas på dig. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Saligt det folk som Gud har valt till sin egendom.

Jubla över Herren, ni rättfärdiga,

lovsång anstår hans trogna.

Saligt det folk vars Gud är Herren,

det folk han har utvalt till sin egendom. R.

Herrens ögon är vänt till dem som fruktar honom,

till dem som hoppas på hans nåd,

Han vill rädda dem från döden

och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vi själ väntar efter Herren,

han är vår hjälp och vår sköld.

I honom gläder sig vårt hjärta,

vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Må din nåd, Herre, vara över oss,

såsom vi hoppas på dig. R.

Andra läsningen Heb 11:1–2, 8–19

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han

väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden. I tro dog alla dessa utan att ha fått vad de hade blivit lovade. De hade bara sett det i fjärran och hälsat det och bekänt sig vara gäster och främlingar på jorden. De som talar så visar att de söker ett hemland. Och om de hade tänkt på det land som de lämnat kunde de ha återvänt dit. Men nu längtade de till ett bättre land, ett i himlen. Därför skäms inte Gud för dem, utan de får kalla honom sin Gud; han har ju grundat en stad åt dem.

I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löftena och till vilken Gud hade sagt: *Det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare.* Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen Heb 11:1–2, 8–12

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden.

Halleluja Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna,
ty ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium Luk 12:32–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var inte rädd, du lilla hjord, er fader har beslutat att ge er riket. Sälj vad ni äger och ge åt de fattiga. Skaffa er en penningpung som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv kan nå och där ingen mal förstör. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande. Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop, så att de genast kan öppna när han kommer och bultar på porten. Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem

lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem. Om han så kommer vid midnatt eller ännu senare — saliga är de tjänarna, när han finner dem beredda. Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset. Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.«

Petrus frågade: »Herre, gäller din liknelse oss eller alla?« Herren svarade: »Tänk er en trogen och klok förvaltare som av sin herre blir satt att ha hand om tjänstefolket och dela ut maten åt dem i rätt tid. Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall. Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger. Men om den tjänaren tänker: Det dröjer innan min herre kommer, och så börjar slå tjänstefolket och äta och dricka sig full, då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med de trolösa. Den tjänaren som vet vad hans herre vill men ingenting förbereder och inte handlar efter hans vilja, han skall piskas med många rapp. Men den som av okunnighet gör sådant som förtjänar prygel, han skall bara piskas med några få rapp. Av den som har fått mycket skall det krävas mycket, och den som har anförtrotts mycket skall få svara för desto mera.«

eller (kortare läsning):

Evangelium Luk 12:35–40

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Fäst upp era kläder och håll lamporna brinnande. Var som tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop, så att de genast kan öppna när han kommer och bultar på porten. Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem. Om han så kommer vid midnatt eller ännu senare — saliga är de tjänarna, när han finner dem beredda. Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset. Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen.«